

രാമായണമാസം, ചില രാവണചിന്തകൾ

(3)

സുധീർ പണിക്കുവീട്ടിൽ

നായാട്ട് നേരിട്ടല്ല. രാമന്റെ ഒളിയമ്പേറ്റ് നിലം പതിച്ച ബാലിയുടെ ചോദ്യത്തിനു മര്യാദപുരുഷോത്തമൻ രാമന്റെ മറുപടി. കാഞ്ചനഭൂഷണ ശോഭയോടെ വിളങ്ങിയിരുന്ന ബാലി വെറും മണ്ണിലേക്ക് നിപതിച്ചപ്പോൾ ഈ ഭൂമി ചന്ദ്രനില്ലാത്ത ആകാശം പോലെ ഇരുണ്ട്പോയിയെന്ന് വാൽമീകി. അതേസമയം ബാലിയുടെ ശ്രീതാവും, തേജസ്സും, പരാക്രമവും ദേഹത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകാതെ നിന്നു. ഇന്ദ്രൻ നൽകിയ സ്വർണ്ണം പതിച്ച മാല ആ വാനരമുഖ്യന്റെ ജീവനെ നില നിർത്തി. കെട്ടുപോയ ജാല പോലെ കിടക്കുന്ന ബാലിയുടെ സമീപം രാമലക്ഷ്മണന്മാർ എത്തിയപ്പോൾ ബാലി ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. മറ്റൊരളുമായി ഞാൻ പോരാടുമ്പോൾ എന്തിനു നീ മറഞ്ഞ് നിന്ന് എന്നെ അമ്പെയ്ത് വീഴ്ത്തി. ഇത് കൊണ്ട് എന്തു മഹത്വമാണു നീ നേടിയത്. അതിനായി രാമൻ പറഞ്ഞ മറുപടികളിൽ ഒന്നാണു, നായാട്ട് നേരിട്ടല്ലെന്നു, നായാട്ടുകാർ മൃഗങ്ങളെ പതുങ്ങി നിന്നു കൊല്ലുന്നു. ബാലി വാനരനാണു (മൃഗം) അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു കൊല ന്യായപൂർവ്വമാണു. വാൽമീകി വന-നരന്മാർ എന്നാണു ഉപയോഗിച്ചത് അപ്പോൾ പിന്നെ ബാലി എങ്ങനെ മൃഗമാകുമെന്നു നിരൂപകരെ കുഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദേവലോകത്തെ ഇന്ദ്രന്റെ മകനും, ഇന്ദ്രന്റെ വാത്സല്യഭാജനവുമായ ബാലി ഒരു സാധാരണ കുരങ്ങനായിരിക്കുമോ? ചിന്തനീയം. വേദാനുസരണം സന്ധ്യാപാസന നടത്തുന്ന ആളാണു ബാലി. സുര്യോദയത്തിനു മുൻ് ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ ഉഷസ്സിനു ജലാർച്ചന ചെയ്യാൻ ബാലി നദിതീരങ്ങളിലോ തടാകങ്ങളുടെ തിണ്ടുകളിലോ അല്ല പോകുന്നത്. പ്രഭാത സ്നാനത്തിനും അർച്ചനകൾക്കുമായി ബാലി കിഴക്കെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ചാടുന്നു അവിടെ നിന്നും തെക്കെ

സമുദ്രത്തിലേക്ക് ആചമനത്തിനും, സ്വയം ശുദ്ധീകരണത്തിനായി തീർത്ഥം കുടിക്കുന്നതിനും. പിന്നെ പടിഞ്ഞാറൻ കടലിലേക്ക് അർഘ്യപൂജാദികൾക്കും, അവിടെ നിന്നും വടക്കെ സമുദ്രത്തിലേക്കും തന്റെ ജപം, സുരോപസ്താനം, ധ്യാനം, സൂര്യവന്ദനം എന്നിവയും. ബാലി സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് രാവണൻ പോരിനു വിളിക്കുന്നത്. ബാലി രാവണനെ തന്റെ വാലിൽ കെട്ടിയിട്ട് ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റുകയുണ്ടായി. തന്നെയുമല്ല പ്രഭാത വന്ദനങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ കാണാൻ വന്ന രാവണനോട് താര പറയുന്നുണ്ട് ബാലി പൂജയിലാണെന്നു. നാലു ദിക്കിലുമുള്ള സമുദ്ര തീരത്ത് പോയാണു ബാലി വ്രുതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പൂർണ്ണമാക്കുന്നത്. രാവണൻ എത്ര നേരം കാത്ത് നിന്നു കാണുമെന്ന് അതിൽ നിന്നുമുഹിക്കാം.

ഒളിയമ്പ് കൊണ്ട് വീണ ബാലി വ്യാജനിന്ദ കൊണ്ട് രാമനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു. ബാലി പറയുന്നു, രാമാ നീ പ്രിയദർശനാണു, പരാക്രമിയാണു, പ്രജക്ഷേമതൽപ്പരനാണു, ദമം, സാമം, ക്ഷമ, ധർമ്മിഷ്ഠിത തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവനാണു, കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണു, എന്നൊക്കെ കേട്ടിരിക്കുന്നത് വിശ്വസിച്ചാണു ഞാൻ സുഗ്രീവനുമായി മല്ലയുദ്ധത്തിനു പോയത്. നീ സുഗ്രീവനു തുണയായിട്ടുണ്ട് അതുകൊണ്ട് പോകണ്ടെന്നു താര പറഞ്ഞിട്ടും ഞാൻ പോയത് നീ ഇതെപോലെ അനാര്യമായ പ്രവർത്തി ചെയ്തില്ലെന്ന ഉറപ്പിലാണു.

ഇവിടെ ബാലി-സുഗ്രീവന്മാർ തമ്മിൽ ശത്രുത വരാനുണ്ടായ പശ്ചാത്തലം വിവരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മായാവി എന്ന രാക്ഷസൻ ബാലിയെ പോരിനു വിളിച്ചു. ബാലി ആ രാക്ഷസനെ തോൽപ്പിച്ച് കൊല്ലാൻ ഒരൂങ്ങി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ സുഗ്രീവനും കൂടെ കൂടി. മല പോലെ തന്നെ പിൻ തുടരുന്ന ബാലിയേയും സുഗ്രീവനേയും കണ്ട് രാക്ഷസൻ പേടിച്ചോടി ത്രുണാവ്രുതമായ ഒരു ഗുഹക്കുള്ളിലേക്ക് ഇറങ്ങി പോയി. ഗുഹ വാതിൽക്കൽ സുഗ്രീവനെ നിറുത്തി ബാലി പറഞ്ഞു. ഞാൻ ആ രാക്ഷസനുമായി യുദ്ധത്തിനു പോകയാണു. നീ ഇവിടെ കാവൽനിൽക്കുക. ഞാൻ പോയതിനു ശേഷം ഗുഹമുഖത്തിൽ ചോര കാണുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ വധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു കരുതി തിരിച്ച് പോകുക. ബാലി പോയി, സുഗ്രീവൻ കാവൽനിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ വിഷമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഗുഹമുഖത്തിലൂടെ രക്തം നൂരഞ്ഞ് പൊന്തി, ഒപ്പം മായവിയുടെ അലർച്ചയും. എന്നാൽ ബാലിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാനുമില്ലയിരുന്നു. സൂചനകൾ കണ്ട് സഹോദരൻ വധിക്കപ്പെട്ടെന്നും അവിടെ നിന്നാൽ ആപത്താണെന്നും കരുതി സുഗ്രീവൻ ആ ഗുഹമുഖം ഒരു മല കൊണ്ട് അടച്ച് തിരിച്ച് പോന്നു. ആ സമയത്ത് കിഷ്കിണിന്ധാപുരിയിലെ ജനങ്ങൾ ബാലിയുടെ അകാലചരമവാർത്ത കേട്ട് സങ്കടപ്പെടുകയും സുഗ്രീവനെ രാജാവായി വാഴിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടില്ലെന്നു തന്റെ തിരിച്ച് വരവിലൂടെ ബാലി തെളിയിച്ചു. തന്നെയുമല്ല തന്നെ ഗുഹാമുഖം അടച്ച് പൂട്ടി സുഗ്രീവൻ രാജ്യം കയ്യേൽക്കാൻ വന്നതാണെന്ന് ആരോപണം ഉന്നയിച്ചു. മറ്റ് വാനരന്മാർ ബാലിയെ പിൻ താങ്ങി. പിന്നെ അവർ തമ്മിൽ മത്സര യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നു, ഒടുവിൽ ഋഷ്യമുകാചലം എന്ന പർവതത്തിൽ സുഗ്രീവൻ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഈ പർവതത്തിലേക്ക് ബാലിക്ക് പ്രവേശനമില്ല.

ശ്രീരാമൻ സുഗ്രീവന്റെ ഭാഷ്യം മാത്രം കേൾക്കുകയും സഹോദര പത്നിയെ ഭാര്യയാക്കുകയും ചെയ്ത ബാലിയിൽ ആ കുറ്റം മാത്രം ചാരി കൊല്ലുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ അധർമ്മം ബാലി ചെയ്തതുകൊണ്ട് ശ്രീരാമനു ബാലിയുടെ ഭാഗം കേൾക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി കാണും. ദുഷ്ട നിഗ്രഹം ശിഷ്ട പരിപാലനം എന്ന തത്വം അദ്ദേഹം പ്രായോഗികമാക്കി. എന്നാൽ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്നത് ഒരളെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അയാളെ ന്യായന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കണം, നയതന്ത്രത്തിലൂടെ ബോധവാനാക്കണം, ദാനത്തിലൂടെ അധർമ്മികതയിൽ നിന്നും ഗുണപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാളെ തെറ്റും ശരിയും മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കണമെന്നുമൊക്കെയാണു. ബാലി സുഗ്രീവന്മാർ തമ്മിലുള്ള ശത്രുതക്ക് കാരണം തെറ്റിദ്ധാരണയാണു. ബാലിയെ മനഃപൂർവ്വം സുഗ്രീവൻ ഗുഹയിൽ അടച്ച് വന്നതല്ല. ഒരു പക്ഷെ മര്യാദപുരുഷോത്തമനായ രാമനു ബാലിയെ വിളിച്ച് ഉപദേശിക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിൽ

ബാലി വധം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. വാൽമീകിയെ ഒരു പക്ഷെ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അലട്ടി കാണും.

ബാലിയുടെ മുന്നിലെത്തുന്ന രാമന്റെ പകുതി ശക്തിയും ബാലിക്ക് കിട്ടും. തന്നെയുമല്ല രാമായണത്തിന്റെ വേറൊരു ഭാഷ്യത്തിൽ കാണുന്നു, ബാലി രാമനെ കണ്ടാൽ പോയി വന്ദിക്കുമെന്നു. വന്ദിച്ച് നിൽക്കുന്നവനെ എങ്ങനെ കൊല്ലും. രാവണനെ സ്വന്തം വാലിൽ കെട്ടി നടന്ന വീരനായ ബാലിയെ സീതയെ കണ്ട് പിടിച്ച് കൊണ്ട് വരാനുള്ള ദൗത്യം ഏൽപ്പിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷെ ബാലി രാവണനെ കൊന്നു വരും. അപ്പോൾ രാവണ നിഗ്രഹത്തിനു ജന്മമെടുത്ത രാമന്റെ ജന്മോദ്ദേശ്യം പാഴാവും.

ഒരു കഥ പോലെ രാമായണം വായിക്കുമെന്നല്ലതെ അതിലെ കഥപാത്രങ്ങളെ അനുകരിക്കാൻ പോയാൽ മനുഷ്യ ജന്മം അവതാളത്തിലായി പോകും. കാരണം ഓരോ കഥാപാത്രത്തേയും രക്ഷിക്കാൻ വാൽമീകി ചില സൂത്രങ്ങൾ തിരുകിയിട്ടുണ്ട്. അതില്ലെങ്കിൽ കഥ മുന്നോട്ട് നീങ്ങുകയില്ല. എല്ലാം ചീട്ടു കൊട്ടാരം പോലെ തകർന്നു വീഴും. ബാലിയെ ചിലപ്പോൾ വാനരനാക്കുന്നു, ചിലപ്പോൾ വേദ വിധികൾ അനുസരിക്കുന്ന മനുഷ്യനാക്കുന്നു, ചിലപ്പോൾ വാനരന്മാരിൽ നിന്നും ശ്രേഷ്ഠനാക്കുന്നു. രാമൻ വരുന്ന വരെ സുഗ്രീവനു താമസിക്കാൻ ഒരു പർവ്വതം കരുതുന്നു. അതിന്റെ കഥ ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെയാണു.

കൈലാസ പർവ്വതം പോലെയുള്ള ദുന്ദുഭി എന്ന രാക്ഷസൻ ഭയാനകമായ ഒരു പോത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ കിഷ്കിന്ധയിൽ വന്നു ബാലിയെ യുദ്ധത്തിനു വെല്ലു വിളിച്ചു. രാക്ഷസന്റെ ആഗമനത്തിൽ ഭൃമി കമ്പിത ഗാത്രിയായി, ചുറ്റുപാടും ഭീതി പരന്നു. എന്നാൽ നിർഭയനായ ബാലി രാക്ഷസന്റെ കൊമ്പിൽ പിടിച്ച് പൊക്കി അവനെ കറക്കിയെറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ പലവട്ടം ചെയ്തപ്പോൾ ദുന്ദുഭിയുടെ ചെവിയിൽ നിന്നും ചോര ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. ബാലിയുടെ പ്രഹരവും തൊഴിയും ചുറ്റി എറിയലും മൂലം രാക്ഷസന്റെ നവദാരങ്ങളിൽ നിന്നും രക്തം ഒഴുകി. അവസാനം അവൻ മരിച്ച് വീണു. ശക്തിമാനായ ബാലി ആ ശവ ശരീരം പൊക്കിയെടുത്ത് ഒരു യോജന ദൂരത്തിലേക്ക് ഒറ്റ തട്ട് കൊടുത്തു. അങ്ങനെ എറിഞ്ഞപ്പോൾ രാക്ഷസന്റെ വായിൽ നിന്നും രക്തം അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ഒലിച്ച് വീണു. അത് വീണതോ മതംഗ മഹർഷിയുടെ ശരീരത്തിൽ. മഹർഷി കോപം കൊണ്ട് ജ്വലിച്ചു. ഏത് ദുർബുദ്ധി, ദുരാത്മാവ്, ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത കുരുത്തം കെട്ടവൻ ഇത് ചെയ്തു എന്നു ചിന്തിച്ച് മഹർഷി പുറത്ത് വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ കുറച്ച് ദൂരെ ദുന്ദുഭിയുടെ ശവശരീരം കിടക്കുന്നു. മഹർഷി തന്റെ ധ്യാന ശക്തികൊണ്ട് വിവരം മനസ്സിലാക്കി ബാലിയെ ശപിച്ചു. എന്റെ ഈ ആശ്രമ പരിസരത്തേക്ക് വന്നാൽ അവനു മരണം സംഭവിക്കട്ടെ. ഈ ശാപം മൂലം സുഗ്രീവനു ബാലിയുടെ ശല്യമില്ലാതെ ആ ആശ്രമപരിസരത്തെ മലയിൽ സസുഖം വാഴാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർക്ക് അങ്ങനെയുള്ള സംരക്ഷണമില്ല. സീത ദേവിയെ ആരാധിച്ച് ദേവിയുടെ കാൽപ്പാടുകൾ പിൻതുടരുന്ന സ്ത്രീക്ക് അഗ്നിയിൽ ചാടി ശുദ്ധി തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അവളെ പ്രാപിക്കാൻ വരുന്ന രാവണന്റെ തല പൊട്ടി തെറിക്കയില്ല. കാലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളും ഒരു വീണ്ടു വായനക്ക് വിധേയമാക്കണം. ഭക്തിയുടെ അന്ധതയിൽ ഇന്നു മനുഷ്യൻ കാട്ടികൂട്ടുന്നതിനു വാൽമീകിയോ, വ്യാസനോ ഉത്തരവാദിയല്ലെന്നും നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം.

കുറിപ്പ് പേരു വയ്ക്കാതെ കമൻ്റ് എഴുതുന്നവരോട് ഒരപേക്ഷ. ഞാൻ എഴുതുന്നത് എന്റെ സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതിയനുസരിച്ചാണു. ഞാൻ മതവിചാരങ്ങൾക്കതീതനാണു. പരിമിതമായ വായനകാർ മാത്രമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ തെളിയിക്കാൻ പ്രയാസം. എന്നാലും രണ്ടര പതിറ്റാണ്ടായി കൈരളിയിൽ പടർന്നു കിടക്കുന്ന, മറ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന എന്റെ രചനകൾ, പുസ്തകം അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. ആരെങ്കിലും പറയുന്നത് കേട്ട് എന്നെ വിധിക്കരുതു. ശ്രീരാമനെ അപേക്ഷിച്ച് ശ്രീ യേശുദേവൻ ഉത്തമപുരുഷൻ എന്നു ഞാൻ എഴുതിയത് എന്റെ അഭിപ്രായമാണു.അത് ഇവിടെയുള്ള ക്രൂന്യാനികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനല്ല. ഒരാളെ അറിയാതെ,

അയാളെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞത് വിശ്വസിച്ചു അത്തരം കമന്റുകൾ എഴുതുന്നത് എത്രയോ നീചവും പൈശാചികവുമാണു. രാമൻ മര്യാദപുരുഷോത്തമൻ ആണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് വിശ്വസിക്കാം. യേശുദേവൻ മര്യാദ പുരുഷോത്തമൻ അല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ആകാം. അതിൽ ഞാൻ ജനിച്ച് പോയ എന്റെ കുലത്തിനൊ ജാതിക്കോ, ഞാനതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു പങ്കുമില്ല. എനിക്ക് ജാതിയോ മതമോ ഇല്ല.